

DECIZIA nr. 483 din 07.09.2017
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. X S.R.L.
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 16470/13.04.2017

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 1 a fost sesizata de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov cu adresa nr. IFG-AIF X/12.04.2017, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/13.04.2017, cu privire la contestatia formulata de **S.C. X S.R.L.** cu sediul in Ilfov, comuna X, sat X, reprezentata conventional de SOCIETATEA CIVILA DE AVOCATI "X", in baza imputernicirii avocatale nr. X/2017, cu sediul in Bucuresti, X nr. X, bl. X, sc.X, ap. X, sector X

Obiectul contestatiei remisa prin curierat in data de **27.03.2017**, inregistrata la Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov sub nr. X/29.03.2017, completata cu cererea precizatoare inregistrata la organul fiscal sub nr. X/03.05.2017, il constituie **Decizia de impunere** privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. **F-IF X/08.02.2017**, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-IF X/08.02.2017, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de X lei si s-a stabilit suplimentar TVA in suma de X lei.

Față de data comunicării a actelor atacate, respectiv 16.02.2017, așa cum rezultă din confirmarea de primire, anexată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala respectiv la data de 27.03.2017, conform plicului anexat în original la dosarul cauzei, fiind înregistrată cu nr. X/29.03.2017 la Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov, conform ștampilei registraturii acestei instituții aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **S.C. X S.R.L.**

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin cererea inregistrata la organele fiscale sub nr. X/29.03.2017 societatea contesta obligatiile fiscale principale stabilite prin raportul de inspectie fiscala nr. X/08.02.2017 iar prin cererea precizatoare depusa in completarea contestatiei dupa instiintarea emisa de catre Serviciul solutionare contestatii 1, invedereaza faptul ca actul administrativ contestat este Decizia de impunere nr. F-IF X/08.02.2017 solicitand astfel anulara acesteia, cat si a raportului de inspectie fiscala, prin care s-au stabilit pentru perioada verificata obligatii fiscale stabilite suplimentar in suma de X lei.

Societatea a depus la AJFP Ilfov decontul privind taxa pe valoare adaugata cu suma negativa de TVA cu optiune de rambursat aferent lunii martie 2016 inregistrat la organele fiscale sub nr. X/04/2016, pentru suma de X lei.

In perioada 28.06.2016 - 01.02.2017, in baza avizului de inspectie fiscala seria nr. F-IF X/24.06.2016 s-a desfasurat la sediul societatii inspectia fiscala prin care s-a verificat activitatea desfasurata in perioada 01.01.2011- 31.03.2016.

Cu privire la invocarile societatii referitoare la dizolvarea judiciara:

Societatea sustine ca, in mod corect organele de control au constatat si au consemnat in raportul de inspectie fiscala ca, prin Sentinta Civila nr.X/10.02.2011, ramasa definitiva, pronuntata de Tribunalul Bucuresti in dosarul nr. X/3/2010, s-a dispus dizolvarea judiciara a societatii la cererea nr. X/23.09.2010 a ONRC Ilfov de pe langa Tribunalul Bucuresti, invocand in acest sens si dispozitiile art. 233 alin. (1), din Legea nr. 31/1990 privind societatile comerciale.

Astfel societatea sustine ca, dizolvarea nu are o definitie foarte clara si nici doctrina, nu a reusit sa cada de acord asupra uneia, unii autori au aratat ca ar fi o faza de inceput a procesului de incetare a personalitatii juridice, alaturi de lichidare pe care o precede, altii ca ar insemna procesul de desfiintare a personalitatii juridice, respectiv o incetare a existentei acesteia...intro importanta monografie dedicata dizolvarii s-a apreciat ca aceasta priveste operatiuni care declanseaza procesul incetarii existentei sale si care asigura premisele lichidarii patrimoniului social...aceste operatiuni se refera la hotararea de dizolvare a societatii si aducerea ei la cunostinta celor interesati.

In viziunea sa societatea sustine ca isi pastreaza personalitatea juridica pentru operatiunile lichidarii, pana la terminarea acesteia or in speta de fata, trebuie analizata in primul rand indeplinirea parcurgerii etapelor ulterioare pronuntarii sentintei de dizolvare judiciara a societatii si in al doilea rand trebuie lamurita situatia de fapt a societatii respectiv daca cunostea intr-adevar existenta sentintei de dizolvare judiciara.

Dupa dizolvare societatea ar fi trebuit sa intre in lichidare si in cele din urma sa ajunga sa fie radiata din Registrul Comertului care este o operatiune de eliminare, de stergere a unei anumite inregistrari efectuate anterior.

Societatea mentioneaza ca ulterior pronuntarii de catre instanta a dizolvarii unei societati comerciale, asociatii nu procedeaza la numirea unui lichidator si nicio persoana interesata nu adreseaza judecatorului delegat o cerere de numire a unui lichidator in termen de trei luni de la data ramanerii irevocabile a hotararii de dizolvare potrivit art. 237 alin (8) din Legea nr. 31/1990 dispune ca persoana juridica se radiaza din oficiu din Registrul Comertului, prin incheiere a judecatorului delegat pronuntata la cererea ONRC.

Societatea sustine ca, din analiza inscrisurilor avute in vedere de inspectorii fiscali la intocmirea RIF, rezulta ca societatea nu a parcurs etapa lichidarii si nici nu a fost sesizat Tribunalul cu o cerere de radiere a societatii.

In atare conditii societatea mentioneaza ca nu si-a pierdut inca personalitatea juridica, trebuie lamurit contextul in care a continuat sa-si desfasoare activitatile curente

si de ce organele statului nu au incercat stoparea activitatii unei persoane juridice dizolvate pe cale judiciara. Mai mult sustine ca si-a platit in perioada supusa verificarii toate obligatiile fiscale catre stat.

In subsidiar fata de sustinerile detaliate in propria contestatie societatea invedereaza ca, hotararea de dizolvare trebuia sa fie comunicata ANAF si Directiilor Generale ale Finantelor Publice pe cale electronica, organele administratiei fiscale trebuiau sa verifice statutul juridic al societatii si prin urmare sa comunice faptul ca acesta este dizolvata si nu poate desfasura alte activitati, exceptandu-le pe cele necesare intrarii in procedura lichidarii. Cu toate ca, organele fiscale au primit toate declaratiile subscrisei, au incasat impozitele si taxele aferente activitatii desfasurate ulterior dizolvării judiciare a subscrisei.

Cu privire la invocarea societatii referitoare la analiza mecanismului taxei inverse:

Societatea sustine ca disputele existente in acest domeniu, se intreaba daca este posibil ca autoritatile fiscale sa respinga, pentru o operatiune supusa mecanismului de taxare inversa, doar TVA deductibila, cu toate ca CJUE a emis numeroase decizii vizand acest subiect si fiind impotriva acestei abordari, dand exemplu Decizia in cazurile conexe C-95/07 si C-96/07 Ecotrade SpA.

Referitor la concluziile finale societatea solicita a se constata si a se avea in vedere la adoptarea hotararii, buna credinta a sa si avand in vedere argumentele si considerentele expuse in cuprinsul prezentei contestatii si a legislatiei invocate, admiterea contestatiei asa cum a fost formulata anuland actele atacate.

II. Organele de impunere ale Administratiei Judetene a Finantelor Publice Ilfov au emis **Decizia de impunere** privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice **nr. F-IF X/08.02.2017**, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala **nr. F-IF X/08.02.2017**, prin care au respins la rambursare TVA in suma de X lei si au stabilit suplimentar TVA in suma de X lei.

III. Fata de constatarile organelor de impunere, sustinerile societatii contestatare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă societatea are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru operatiunile desfasurate in perioada supusa inspectiei fiscale in conditiile in care prin Sentinta Civila nr. X/10.02.2011 definitiva pronuntata de Tribunalul Bucuresti in dosarul nr. X/3/2010 in solutionarea cererii ONRC nr. X/23.09.2010, privind dizolvarea judiciara, prin ONRC Ilfov de pe langa Tribunalul Bucuresti s-a dispus dizolvarea judiciara a societatii contestatoare.

În fapt, societatea in cauza a depus la AJFP Ilfov decontul privind taxa pe valoare adaugata cu suma negativa de TVA cu optiune de rambursat aferent lunii martie 2016 inregistrat la organele fiscale sub nr. nr. X/04/2016, pentru suma de X lei.

In perioada 28.06.2016 - 01.02.2017, in baza avizului de inspectie fiscala seria nr. F-IF X/24.06.2016 s-a desfasurat la sediul societatii inspectia fiscala prin care s-a verificat activitatea desfasurata in perioada 01.01.2011- 31.03.2016.

In perioada verificata societatea a desfasurat activitati de productie cereale pe terenurile pe care au fost incheiate contracte de arenda cu diverse persoane fizice precum si activitati de productie a produselor din rachita si alte materiale vegetale impletite.

Taxa pe valoare adaugata deductibila inregistrat de societate in valoare totala de X lei provine din:

- achizitii mijloace fixe respectiv utilaje agricole, tractor si motocultivator = X lei;
- leasing utilaje agricole combina si semanatoare = X lei;
- cumparari de seminte infiintare culturi, ingrasaminte, carburanti, ierbicide si altele =X lei
- cumparari de bunuri si servicii pentru nevoile societatii = X lei;
- taxare inversa = X lei;
- taxare inversa AIC = X lei.

Conform buletinului de informatii extinse nr. X/29.06.2016, extras din baza de date a ONRC, rezulta ca, prin Sentinta civila nr. X/10.02.2011, definitiva pronuntata de Tribunalul Bucuresti in dosarul nr. X/3/2010 in solutionarea cererii ONRC nr. X/23.09.2010, privind dizolvarea judiciara, prin ONRC Ilfov de pe langa Tribunalul Bucuresti in temeiul prevederilor art. 237 alin. (1), lit. b) din Legea nr. 31/1990 republicata cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit caruia "actionarii/asociatii au disparut ori nu au domiciliul cunoscut ori resedinta cunoscuta" astfel pentru societate s-a dispus dizolvarea judiciara prin publicarea acesteia in Monitorul Oficial al Romaniei partea a IV a.

Avand in vedere acest aspect organele de control au efectuat demersuri in acest sens si au solicitat punct de vedere prin adresa nr. X/18.07.2016, Directiei Juridice din cadrul D.G.R.F.P. Bucuresti, cu privire la operatiunile derulate de societate dupa data Sentintei definitive nr. X/10.02.2011.

Prin adresa de raspuns Directia Juridica sustine ca, in speta sunt incidente prevederile art. 233, alin. (2) din Legea nr. 31/1990, privind societatile comerciale potrivit caruia " din momentul dizolvarii directorii, administratorii respectiv directorul nu mai pot intreprinde noi operatiuni, in caz contrar, acestia sunt personal si solidar raspunzatori pentru actiunile intreprinse".

Astfel organele de control in baza raspunsului cu privire la punctul de vedere au constatat ca, societatea isi pastreaza personalitatea juridica numai pentru operatiunile lichidarii pana la terminarea acesteia.

În drept, potrivit art. 11, din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, art. 126, art. 130 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004:

ART. 11 - Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității.

(11) În domeniul taxei pe valoarea adăugată și al accizelor, autoritățile fiscale și alte autorități naționale trebuie să țină cont de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(12) În cazul în care se constată că există un abuz de drept, tranzacțiile implicate în astfel de practici abuzive trebuie redefinite, astfel încât să se restabilească situația care ar fi prevalat în lipsa tranzacțiilor ce au constituit abuzul. Organele fiscale competente au dreptul de a anula TVA dedusă în legătură cu fiecare tranzacție ori de câte ori se constată că dreptul de deducere a fost exercitat în mod abuziv. Pentru a invoca abuzul de drept, trebuie să fie îndeplinite cumulativ două condiții:

a) tranzacțiile în cauză, în pofida aplicării formale a condițiilor prevăzute de dispozițiile legale, au drept rezultat garantarea unor avantaje fiscale care ar contraveni scopului acelor dispoziții legale;

b) trebuie dovedit, în mod obiectiv, faptul că scopul esențial al operațiunilor în cauză este de a se obține un avantaj fiscal.

ART. 126 Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

ART. 130 Schimbul de bunuri sau servicii

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

Normele metodologice de aplicare a art. 130

8. (1) Operațiunile prevăzute la art. 130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obținere a produselor agricole;

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendeii, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operațiune din cadrul schimbului este tratată separat aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcție de calitatea persoanei care realizează operațiunea, cotele și regulile aplicabile fiecărei operațiuni în parte..

Potrivit reglementarilor legale rezulta ca a permite contribuabililor sa deduca tot TVA-ul platit chiar daca in contextul operatiunilor lor comerciale normale, nicio tranzactie conforma cu regulile de deducere a Directivei a Sasea sau din legislatia nationala care o transpune nu le-ar fi permis sa deduca un asemenea TVA sau doar o parte, ar fi contrar principiului neutralitatii fiscale si prin urmare contrar acestor reguli.

Dupa pronuntarea hotararii prin Sentinta nr. X/10.02.2011, definitiva pronuntata de Tribunalul Bucuresti prin care instanta a dispus dizolvarea judiciara, societatea a continuat activitatea economica, a dedus TVA aferenta acesteia desi conform prevederilor art. 233 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 rezulta ca, "din momentul dizolvării, directorii administratorii respectiv directorul nu mai pot întreprinde noi operatiuni. In caz contrar, acestia sunt personal si solidar raspunzatori, pentru actiunile întreprinse", singurele activitati pe care avea dreptul legal sa le desfasoare erau cele in vederea lichidării.

In speta devin incidente si dispozitiile art. 233, art. 237, art. 252 din Legea nr. 31/1990 privin societatile comerciale:

Dizolvarea societăților

Art. 233

(1) Dizolvarea societății are ca efect deschiderea procedurii lichidării. Dizolvarea are loc fără lichidare, în cazul fuziunii ori divizării totale a societății sau în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) Din momentul dizolvării, directorii, administratorii, respectiv directoratul, nu mai pot întreprinde noi operațiuni. În caz contrar, aceștia sunt personal și solidar răspunzători pentru acțiunile întreprinse.

Art. 237

(1) La cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul va putea pronunța dizolvarea societății în cazurile în care:

a) societatea nu mai are organe statutare sau acestea nu se mai pot întruni;

b) acționarii/asociații au dispărut ori nu au domiciliul cunoscut ori reședința cunoscută;

Art. 252

(1) Pentru lichidarea și repartizarea patrimoniului social, chiar dacă în actul constitutiv se prevăd norme în acest scop, sunt obligatorii următoarele reguli:

a) până la preluarea funcției de către lichidatori, administratorii și directorii, respectiv membrii directoratului, continuă să-și exercite atribuțiile, cu excepția celor prevăzute la art. 233;

Conform temeiul de drept mai sus invocat rezulta ca, societatea nu mai avea dreptul sa intreprinda noi operatiuni deoarece dizolvarea societatii are ca efect deschiderea procedurii lichidarii, astfel pana la preluarea functiei de catre lichidatori, administratorii, respectiv directorii continua sa isi exercite atributiile numai pentru operatiunile lichidarii pana la terminarea acesteia.

Conform buletinului de informatii extinse nr. X/29.06.2016, extras din baza de date a ONRC, rezulta ca, prin Sentinta civila nr. X/10.02.2011, definitiva pronuntata de Tribunalul Bucuresti in dosarul nr.X/3/2010 in solutionarea cererii ONRC nr. X/23.09.2010, privind dizolvarea judiciara, prin ONRC Ilfov de pe langa Tribunalul Bucuresti in temeiul prevederilor art. 237 alin. (1), lit. b) din Legea nr. 31/1990 republicata cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit caruia "actionarii/asociatii au disparut ori nu au domiciliul cunoscut ori resedinta cunoscuta" s-a dispus dizolvarea judiciara a societatii X, prin publicarea aceteia in Monitorul Oficial al Romaniei partea a IV a.

Avand in vedere acest aspect organele de control au efectuat demersuri in acest sens si au solicitat punct de vedere prin adresa nr. X/18.07.2016, Directiei Juridice din cadrul D.G.R.F.P. Bucuresti, cu privire la operatiunile derulate de societate dupa data Sentintei definitive nr. X/10.02.2011.

Prin adresa de raspuns Directia Juridica sustine ca, in speta sunt incidente prevederile art. 233, alin. (2) din Legea nr. 31/1990, privind societatile comerciale potrivit caruia "din momentul dizolvării directorii, administratorii respectiv directorul nu mai pot intreprinde noi operatiuni, in caz contrar, acestia sunt personal si solidar raspunzatori pentru actiunile intreprinse".

Astfel organele de control in baza raspunsului cu privire la punctul de vedere au constatat ca, societatea isi pastreaza personalitatea juridica numai pentru operatiunile lichidarii pana la terminarea acesteia.

Societatea, prin reprezentantul sau legal, privind inactiunea sa cu privire la hatararea de dizolvare pronuntata in anul 2011, a continuat sa-si exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru toata activitatea desfasurata, respectiv fabricarea altor produse din lemn, fabricarea articolelor din pluta, paie si din alte materiale vegetale impletite, precum si cultivarea cerealelor, plantelor leguminoase si a plantelor de seminte oleaginoase, asa cum rezulta si din ultimul bilant depus de societate, a detinut personal angajat, si a derulat operatiuni intracomunitare, a beneficiat de subventii APIA, a derulat operatiuni de leasing si de contractare a creditelor prin unitati bancare.

Directiva a sasea trebuie interpretata in sensul ca se opune oricarui drept al unui contribuabil de a deduce TVA-ul platit atunci cand tranzactiile din care deriva dreptul respectiv constituie o practica abuziva, interzice exercitarea dreptului de deducere a TVA platit in amonte, cu consecinta reevaluării tranzactiilor in scopul determinării

situatiei reale, asa cum s-a procedat de catre organele de inspectie fiscala prin reevaluarea tranzactiilor in temeiul art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In ceea ce priveste jurisprudenta CJUE in raport cu dispozitiile legale nationale in materie, hotararile pronuntate de Curte in temeiul art. 267 TFUE sunt opozabile erga omnes si produc efecte retroactiv.

Opozabilitatea erga omnes presupune faptul ca hotararile in interpretare produc efecte in toate statele membre si trebuie sa fie respectate de toate instantele nationale pe cale de consecinta, organele de control nu au acordat drept de deducere pentru suma de X lei, reprezentand TVA aferenta achizitiilor de utilaje agricole, de ingrasaminte, seminte, infiintare culturi, ierbicide, cumparari bunuri si servicii pentru nevoi firma, operatiuni care au fost desfasurate dupa pronuntarea hotararii de dizolvare judiciara, respectiv in perioada in care societatea s-a aflat in lichidare judiciara.

Pentru bunurile/serviciile prevazute la art. 160 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal respectiv art. 331 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal in vigoare la data de 01.01.2016 rezulta ca, daca atat furnizorul/prestatorul cat si beneficiarul, au codul de inregistrare in scopuri de TVA valabil, beneficiarul este persoana obligata la plata taxei si in consecinta nu se pune problema anularii deducerii si a colectarii taxei pe valoarea adaugata ca urmare a comportamentului furnizorului/prestatorului, intrucat taxarea inversa exclude prejudiciul la bugetul de stat din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata.

In situatia in care beneficiarul a aplicat corect taxarea inversa pentru operatiunile prevazute la art. 160 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal respectiv art. 331 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal in vigoare la data de 01.01.2016, furnizorul/prestatorul avand cod valabil de inregistrare in scopuri de TVA la data operatiunilor, nu se va sanctiona beneficiarul in sensul anularii deducerii TVA, intrucat nu a avut loc un prejudiciu la bugetul de stat, scopul taxarii inverse fiind acela de a proteja bugetul statului ca urmare a neplatii taxei pe valoarea adaugata de catre furnizor/prestator.

Conform raportului de inspectie fiscala situatia TVA deductibila aferenta perioadei verificate se prezinta astfel:

- TVA deductibila conform societate este in suma de X lei;
- TVA nedeductibila dpdv fiscal in urma controlului este in suma de X lei;
- TVA deductibila conform control este in suma de X lei.

Taxa pe valoare adaugata colectata in suma de X lei provine din taxarea inversa aferenta livrarilor de cereale, urmare a aplicarii masurilor de simplificare conform art. 160 alin. (2), lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, taxarea inversa aferenta achizitiilor intracomunitare conform art. 126 alin (3), lit. a) din actul normativ mentionat cat si din operatiunile taxabile cu cota de 24%.

In conformitate cu prevederile art. 126 alin. (1), lit.a) coroborat cu art. 130 din Legea nr. 571/2003, organele de inspectie fiscala au procedat la colectarea TVA in suma totala de X lei aferenta produselor agricole predate in contul arendeii.

Societatea nu face nicio mentiune cu privire la contestarea sumei de X lei, reprezentand TVA colectata, aferenta produselor agricole predate in contul arendeii conform anexei 8, atasata la dosarul cauzei, desi aceasta se regaseste in suma totala stabilita suplimentar de organele de inspectie fiscala.

Astfel rezulta ca, argumentele invocate de societate in sustinerea punctului de vedere, denota in mare masura o intelegere superficiala si/sau necunoastere a constatarilor inscrise in raportul de inspectie fiscala. Societatea nu a anexat la contestatia formulata niciun document justificativ in sustinerea punctului sau de vedere sau dovezi pe care sa isi intemeieze sustinerile.

Totodata nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei invocarile societatii contestatare cu privire la neacordarea dreptului de deducere a TVA in situatia mecanismului de taxare inversa in conditiile in care din raportul de inspectie fiscala rezulta clar si fara echivoc ca organele de control nu au acordat drept de deducere doar pentru suma de X lei, reprezentand TVA aferenta achizitiilor de utilaje agricole, de ingrasaminte, seminte, infiintare culturi, ierbicide, cumparari bunuri si servicii pentru nevoi firma, operatiuni care au fost desfasurate dupa pronuntarea hotararii de dizolvare judiciara, respectiv perioada in care societatea s-a aflat in lichidare judiciara.

Mai mult organele de control au argumentat potrivit legislatiei fiscale in vigoare deductibilitatea TVA in situatia mecanismului taxarii inverse respectiv, pentru bunurile/serviciile prevazute la art. 160 din Legea 571/2003, privind Codul fiscal respectiv art. 331 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal in vigoare la data de 01.01.2016, daca atat furnizorul/prestatorul cat si beneficiarul, au codul de inregistrare in scopuri de TVA valabil, beneficiarul este persoana obligata la plata taxei si in consecinta nu se pune problema anularii deducerii si a colectarii taxei pe valoarea adaugata ca urmare a comportamentului furnizorului/prestatorului, intrucat taxarea inversa exclude prejudiciul la bugetul de stat din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata.

In consecinta, in situatia in care beneficiarul a aplicat corect taxarea inversa pentru operatiunile efectuate organele de control nu au sanctionat beneficiarul in sensul anularii deducerii TVA, intrucat nu a avut loc prejudiciu la bugetul de stat, scopul taxarii inverse fiind acela de a proteja bugetul statului ca urmare a neplatii taxei pe valoarea adaugata de catre furnizori/prestatori. Masura taxarii inverse este aplicabila, in conditiile legii, atat pentru livrari de bunuri/prestari de servicii prevazute la art. 160 din Codul fiscal precum si in cazul achizitiilor intracomunitare de bunuri si servicii pentru care beneficiarul este persoana obligata la plata TVA in conditiile art. 150 alin. (2) - alin. (6) din Legea nr. 571/2003.

In speta sunt incidente si dispozitiile art.276 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art.276 - (1) În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.”

Organele de inspectie fiscala au respectat **dispozitiile legale aplicabile in materie fiscala, respectiv au pus in aplicare dispozitiile Sentintei civile nr. X/10.02.2011**, definitiva pronuntata de Tribunalul Bucuresti in dosarul nr. X/3/2010, in solutionarea cererii ONRC nr.X/23.09.2010, privind dizolvarea judiciara, prin ONRC lfov de pe langa Tribunalul Bucuresti, in temeiul prevederilor art. 237 alin. (1), lit. b) din Legea nr. 31/1990 republicata cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit caruia "actionarii/asociatii au disparut ori nu au domiciliul cunoscut ori resedinta cunoscuta" iar prin decizia atacata emisa in baza raportului de inspectie fiscala au respins la rambursare TVA solicitata in suma de X lei si au stabilit suplimentar TVA in suma de X lei.

Avand in vedere faptul ca, motivele invocate de societate in sustinerea contestatiei sunt neintemeiate, se va respinge contestatia cu privire la **Decizia de impunere** privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice **nr. F-IF X/08.02.2017**, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala **nr. F-IF X/08.02.2017**, in conformitate cu dispozitiile art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

"(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă."

iar potrivit dispozitiilor pct.11.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr.3741/2015:

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

"a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; "

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 11, din Legea nr. 227/2015 privind Codul de procedura fiscala, art. 126, art. 130, din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004, art. 233, art. 237, art. 252 din Legea nr. 31/1990 privin societatile comerciale, art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, in vigoare,

DECIDE

Respinge ca neîntemeiata contestația formulată de **S.C. X S.R.L.** cu sediul in X, comuna X, sat X, reprezentata conventional de SOCIETATEA CIVILA DE AVOCATI "X", in baza imputernicirii avocatiile nr. X/2017, împotriva **Deciziei de impunere** privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice **nr. F-IF X/08.02.2017**, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-IF X/08.02.2017, **prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de X lei si s-a stabilit suplimentar TVA in suma de X lei.**

Prezenta decizie este definitiva în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București sau la Tribunalul Ilfov.